

ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ।

(20) ਅੰਤ ਵਿੱਚ ^ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੈਲਯੂਅਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁੱਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 269-ਐੱਚ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(21) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.
ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਪਰਸ਼ਾਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ

ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ
1982 ਦੇ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 348.
ਦਸੰਬਰ 17, 1985।

1948 ਦਾ XLVI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 21—ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹਨ-ਕਿਹਾ

ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਆਈ. ਐੱਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.)

ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ — ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੰਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ — ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ

ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ - ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਨ ਕਰਕੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ - ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ—ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ—ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼—ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲੇਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸੈਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ , (i) ਇਹ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; (ii) ਇਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (iii) ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਲੀਨਤਾ ਦਾ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੋਦੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲੇਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੂਓ-ਮੋਟੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 2 ਅਤੇ 3)

10 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਐਮ. ਪੋਂਡੀ ਦੁਆਰਾ 1973 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 288 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ , ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਿਟ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਜੈ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ।

ਜੀ.ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ, ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

1. ਸ. ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.-

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1982 ਦੇ ਦੋ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 348 ਅਤੇ 349 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ। ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ, ਜਲੰਦੂਰ ਵਿਖੇ ਸਰਸੋ, ਤੋਰੀਆ ਅਤੇ ਤਿਲ ਦੇ ਤੇਲ ਬੀਜਾਂ ਦੀ ਪਿੜਾਈ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 (ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਐਡ ਡੀਲਰ ਸੀ। 1961-62 ਅਤੇ 1962-63 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, - 20 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਅਤੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰ ਸਮਾਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਡੀਲਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ। ਫਰਮ ਨੇ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ - 12 ਮਈ, 1966 ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਮਾਨ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਬਣੇ ਰਹੇ: -

“ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਰਸਨ ਤੇਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਮ. ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਰਮ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 29 ਮਾਰਚ 1966 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ

(2) (1963) 14 STC 476. ~

ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਆਈ. ਐੱਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, - 29 ਮਾਰਚ, 1966 ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ

ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੈਸਰਜ਼ ਸੰਸਾਰੀ ਮਲ ਪੂਰਨ ਚੰਦ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਐਮ. /s. ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ, 6 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰ ਸਮਾਨ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 12 ਮਈ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ. ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਮ. ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅੰਤਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਖੁਦ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਕੋਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੱਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਸੂਓ ਮੋਟੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮਿਤੀ 12 ਮਈ, 1966, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮਿਤੀ 29 ਮਾਰਚ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

(4) ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਇਹ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; (ii) ਇਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (iii) ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਏਪੀ ਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੀ ਇਹ ਥਿਊਰੀ

(2) (1969) 21 STC 91.

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ, ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਰਲ ਜਾਂ . ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕਾ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ

ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ "ਖਾਰਿਜ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਰਿਆਓ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਮੁੜ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੂ* ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਰਮੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਗੋਦਲਾਲ (5) ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਰਗੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(5) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

(3) 1975 ਲਾਹ. ਆਈਸੀ 1715.

(4) (1982) 1 SCR 574.

(5) ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1445

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

